

Een gewone dag. (2)

De trein staat tussen Zevenaar en Arnhem stil.
Wat buiten raast heeft alles weg van een sneeuwstorm.

Omringd door weilanden waarin wit besneeuwd vee loeit,
toekijkt en vervolgens met andere dingen bezig gaat.
Warmte, stel ik me zo voor.

De conducteur roept om dat het wel even gaat duren.
Er is verderop iets gebeurt, niemand weet wat
en hij doet er verder het zwijgen toe.

Er wordt gefluisterd dat er koeien op het spoor dwalen,
er is er minstens één beest aangereden. De trein stond
met een schok stil, de spoorwegovergang ratelde lang na.

Iedereen blijft binnen: gevoelstemperatuur min twintig.
Ik zeg tegen mijn buurman: ons land is mooi
maar ik wil naar huis: dampende zuurkool met worst.

Als ik thuis ben lees ik op de mobiel
dat een manshoge sneeuwpop met in de vuist
de Hollandse driekleur het spoor op was gewandeld.

Het bizarre heeft dit nieuws lang
buiten het nieuws gehouden;
nu gaat het razendsnel de wereld over.

De NS biedt zijn verontschuldiging aan.
Het zal beslist niet nog een keer gebeuren.